

ЗЕМЛЕДЕДЕЛСКА

ЗАЩИТА

В. „Земледѣлка Защита“ излиза веднѣжъ въ седмидната.
 Цѣната на вѣстника е за година 6 лева въ прѣдплата. На ученици се отстъпва за 5 лева. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разности.
 >>><<
 Всичко което се отнася до вѣстника се испраша до администрацията въ гр. Плъвенъ.
 >>><<

За частни обявления се плаща по 2 1/2 ст. на дума въ последната страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ съдебнитѣ пристави се помѣтватъ по особено споразумение.
 >>><<
 Неплатени писма не се приематъ и неплатени ржкописи не се връщатъ, освѣтъ ако сж придружени съ пощенска марка.
 >>><<

ОРГАНЪ НА ВЪЛГАРСКИЙ ЗЕМЛЕДЕДЕЛСКИ СЪЮЗЪ.

РЪШЕНИЕ

№ 67

гр. Плъвенъ, 5 Февруарий 1901 год.
 ВЪ ИМЕТО НА В. Ц. ВИСОЧЕСТВО
 ФЕРДИНАНДЪ I
 Князь Българский

Плъвенский Окржженъ Сждъ по гражданското отдѣление въ публичното си сждебно заседание на 5 ий Февруарий прѣвъ хилно доведението на 5 ий година прѣвъ съставъ: прѣдседателств. чл.: Петко Георгиевъ, членове: Д-ръ Ив. Бижовъ, Д-ръ Хр. Варусияди при под-секретаря М. Марковскій съ участието на прокурора П. Матовъ, сжвъ доложено отъ члена Д-ръ Ив. Бижовъ търговско дѣло № 2 по описъ за 1901 год., заведено по молбата на М. Х. Костантиновъ, отъ гр. Плъвенъ повѣренникъ на Русенската Търговска фирма „Братия Щерибергъ“ за обявяването въ несъстоятелностъ Исакъ Грасяни — търговецъ въ гр. Плъвенъ.

Въ сждебното заседание присжтствува Исакъ Грасяни

Водимъ отъ изложенитѣ събрания и на основание чл. чл. 649, 658, 655 659 660 и 672, отъ Търговскій Законъ, Плъвенский Окржженъ Сждъ

РЪШИ:

- 1) Обявява за несъстоятеленъ длжничъ търговеца отъ гр Плъвенъ Исакъ Грасяни, като счита спрание на платкитѣ му приврѣмнено отъ 26 Януарий т. година.
- 2) Назначава члена при сжда Христо Ив. Генчевъ за дѣловодителъ по несжстоятелността.
- 3) Заповѣдва запечатването на всички магазини и влагалници тефтеритѣ, документитѣ и всички движими имоти принадлежащи на несжстоятелния.
- 4) Назначава адвоката Иванъ С. Тишевъ, адвокатъ въ гр. Плъвенъ, за приврѣмненъ синдикъ по сжщата несжстоятелностъ.
- 5) Определи 26 Февруарий т. година за дата за избирание окончателенъ синдикъ отъ кредиторитѣ които да се събереть въ Плъв. Окр. Сждъ.
- 6) Задължава кредиторитѣ да прѣдставятъ вземанията си до 5-й Мартъ тази година въ сжда.
- 7) Провѣрката на креанситѣ да стане на 20 Мартъ т. г.
- 8) Задължава несжстоятелния да прѣдстави въ тридневенъ срокъ отъ днесъ равносѣтка съгласно чл. 659 отъ Търговскій Законъ.

Рѣшението поддѣжи на прѣдвѣрителното изпълнение както и на обжалване въ осем-дневенъ срокъ прѣвъ Плъвенский Окржженъ Сждъ, въ отзивъ, и въ сжщий срокъ по възввъ прѣвъ Русенский Апелат. Сждъ

На първообразното подписаха: прѣдседателств. чл.: П. Георгиевъ, членове: Ив. Бижовъ и Д-ръ Варусияди (сжд. кандидатъ)

ВЪ Р Н О

за Прѣдседателъ Р. П. Георгиевъ.
 п. Секретаръ: Т. Вояджиевъ.

Съзнанието на народа

Ний се намираме прѣвъ заблѣжителни моменти въ нашата най-нова история.

Още въ първитѣ дни на освобождението ни, заедно съ дивнитѣ и свѣтли лъчи на свободата, които озариха нашата робска страна, бѣха свили своитѣ змийски гнѣзда и враговетѣ на народа. И срѣдъ всеобщитѣ ликувания и пезвласи на цѣлия народъ, който слѣдъ петъ-въшето грозно робство наново вадаше своята родна земя: и хубава и щастлива. — подлитъ сянове на нашето отечество, скрити невдѣ въ мрактѣ кроеха и обмисляха своитѣ адски и отвратителни планоуе

Българския народъ, прѣди още да почне да живѣе, не билъ способенъ за свобода, казваха едни, защото робството било пуствало дълбоки корени въ неговитѣ нрави и въ неговия животъ и ва това грѣбало да има монархия сж ограничена народна свобода; други пакъ — раболѣпни по душа, които още въ турско врѣме бѣха усвѣршенствували всички рабски свои наклонности, които бѣха научени само ниски поклони да правятъ на турскитѣ паши и бекюве, — не можеха да си прѣдставятъ една свободна България, която гарантира еднакви права на всички български граждани.

Отъ тукъ е и първата вражда между двѣтѣ разнородни части на нашия народъ. Едната е: фалшива, егостична, надмѣшна и жестока, а другата: великодушна, чистосърдечна и сжромна до наивностъ, — тя е псигинския народъ, чистия и неразваленъ народъ, който има единствения грѣхъ, че е безкрайно търпѣливъ, търпѣливъ дори и спрямо своитѣ най-голѣми врагове.

И какви ли нови напасти и тѣгла не сполетѣха нашия народъ; на какви ли нови испитания не се подложи въ толкова кжсо врѣме; съ какви ли скжпци жертви не искупваше той своитѣ законни права? — Сжмо като си припомнимъ тая гигантска и устойчива борба, това чудно постоянство и енергия, които показва и показва нашия народъ, — само тогава ще видимъ, колко скжпо коштува за него днешната относителна свобода, колко е жизнеспособенъ и колко високо цѣни той плодоветѣ отъ тия, макаръ и скжпни, но свѣтли побѣди.

Но тия побѣди едвамъ днесъ почватъ добръ да се чувствуватъ. Досегашната борба бѣше смѣтна и неопредѣлена. Грамадитѣ народни маси се движехъ не отъ чисто съзнание, а повече отъ истинкѣ. Но тоя истинкѣ бѣше блжжороденъ, защото водеше къмъ истината и правия пътъ не съ насилие и революции толкова, колкото съ кротостъ и послѣдователностъ. Това ни показва, на пукъ на народнитѣ неприятелитѣ, че той даже въ периода на дѣтинството и на слабото политическо

съзнание има такъво умѣние, тактъ и опитностъ, които всѣкого могатъ да очудятъ, а най-много — неговитѣ заклѣти врагове, които вжждатъ своя гибель въ растащото могжчество на народнитѣ маси, както и въ пробуждението и съзнанието имъ.

Когато надъ народа почватъ да слѣтятъ яркитѣ лъчи на Божественото слѣнце; когато щастие огрѣже тъмнитѣ и робски маси, кога онея великанъ, нареченъ народъ и народна сила, почва да се пробужда, — народнитѣ неприятелитѣ и реакцията търсятъ убѣжище въ тъмнината и като плѣхове чакатъ новата тъмнина, за да развиятъ своитѣ остри и ядовити зжби.

И така, прѣвъ цѣлия периодъ отъ освобождението ни до сега, като главни фактори на политическия ни и общественъ животъ бѣха нѣколко само души, които държехъ здраво юздитѣ на народа и които го направляваха точно споредъ своята воля и интереси. Въ всѣко едно село или градъ имаше по нѣколко важни персони, наречени: или водители на партии, или пакъ мѣстни чорбаджии, които още отъ освобождението играятъ ролята на народни водители, пакъ ва щете — и на народни страдалци, а въ сжщностъ — играехъ и играятъ ролята на народни дѣребей. Обикновено историята на тия лица е много тъмна и несжнимна, а особено е тъмно и несжнимно тѣхното лесно забогатяване. Въ името на своето положение беззаконно сж се разпореждали и разпореждатъ както съ властѣта, така и съ положението на народа. Но, тѣзи сж пай-малкитѣ дѣребей. Отъ тѣхъ нагорѣ почва цѣла стѣлба отъ по-голѣми и по-лукави грабителитѣ, които отдавна вече разполагатъ съ сждбинитѣ на цѣлата държава и които чистосърдечно мислятъ, че България е само за тѣхъ освободена. И така, държавата е прѣплѣтена по всички страни съ такъва една паужина, която се тжжа свободно отъ нѣколко само паяка, а мухитѣ, които сж жертвитѣ на тия паяци, — това е народа, вѣчно ограбвания и съсипанъ народъ.

Както всячко, обаче, така и народната експлоатация, има своя край. Народа, дълги години безбожно ограбванъ и го гнѣнъ, видя, че ония, които хитро и лжспиваха и които му се прѣдставяха ва свѣтци и негови доброжелатели, били дребни по душа и по свѣстѣ хора, които случая и невѣжеството на народа сж ги издигали и крѣпили. Народа видя, че тия господа се интересуватъ отъ него и неговото мизерно положение само тогава, когато има избори и когато иматъ лични свои интереси. А щастие, спокойствието и еко-

номическото подобрѣние толкова ги интересуватъ, колкото ги интересуватъ и жителитѣ на Марса.

И ва Бога, какъво сж направили тия хора за подобрѣнието на тоя народъ, за когото така лицемѣрно плачатъ и чупятъ ржцѣ? — Колко пжти сж устояли тѣ до своитѣ обѣщания и колко пжти сж дохождали между тоя народъ, заедно съ него да пострадаатъ и да облекчатъ поне отчасти неговитѣ страдания и тѣгла? — Но, защо ли сж имъ на тѣхъ страдания, когато си иматъ построени величествени палати и когато банкитѣ се пѣлвятъ отъ тѣхнитѣ капиталитѣ, сѣ изтрѣгнати изъ сиромашкия и сждранъ джобъ на сиромаша? — Защо сж имъ страдания и грижи, когато си иматъ удовольствия, оргии и разпустнатъ и безгриженъ животъ? — Ситъ на гладенъ вѣрва ли, та и тия „доброжелатели“ нѣкога искрено да се загрижатъ за положението на гладната и съсипанна вече маса?

Нашия краткъ политически животъ ни дава толкова много уроци, толкова поучителни и толкова ужасни, щото тѣ почватъ да си пробиватъ вече пжть и въ най-тъмнитѣ, неизвѣстни и забравени маси, тия маси, които до сега бѣха искусствено отстранени отъ нашия общественъ и политически животъ. Собственъ, тѣ участвуваха въ тоя животъ, но само като неодоушени и безжизнени прѣдмѣти, или по-добръ — както ордия въ борби противъ своитѣ собствени интереси и противъ интереситѣ на своитѣ ближни, а ржководителитѣ весело потриваха ржцѣ, защото въ тоя хаосъ само тѣ бѣха будни, като се обогатяваха и издигаха, безъ да увредятъ своята кожа, или да жертвуватъ нито косъмъ отъ своитѣ лични интереси.

Днесъ, обаче, ний се намираме прѣвъ единъ прѣломъ въ нашия общественъ, политически и економически животъ.

Грамадната българска маса, която считаха до сега способна само да търпи, да се моли и безропотно да плаща тежки данъци, — като единъ спящъ великанъ, който се е намиралъ въ вѣковна летаргия, днесъ разтрѣсва своето грамадно тѣло и съ могжеството и силата си, поставя въ ужасъ и трепетъ своитѣ дребни, но подли врагове, които никога не очакваха неговото пробуждание. Но тоя, кроткъ и любящъ както всѣкого, прѣвъ враговетѣ си и търси опора въ своята сила и могжчество, но най-вече — въ своето съзнание.

Да, именно въ съзнанието, въ съзнанието на масата е нашата вѣра за спасението на нашия народъ!

Единъ път проникнатъ дълбоко отъ своитѣ интереси, той не ще става плячка и играчка въ ръцѣтъ на безсъвестнитѣ експлоататори; той не ще върва вече въ сладитѣ, но фалшиви рѣчи; той не ще се увлича отъ празнитѣ, но громки обѣщания, — той, най-послѣ, крѣпко ще се сдружи и самъ ще си опрѣдѣли: ясно и откровенно своето положение, своитѣ сегашни и бъдещи идеали.

Нека се разбере единъ път за винаги отъ всички, а най-много — отъ самия народъ, че той е самъ господарь на своето положение и че всичко, което проговорѣчи на неговитѣ искания, очаква грозно, но заслужено наказание.

Безъ да се ласкаемъ, ний сме убѣдени, че за нашия народъ е настъпилъ периода на съзнателната и дружна борба, която най-накрай ще бѣде увѣчана съ една велика и славна народна побѣда. За насъ е толкова ясна тая побѣда, защото знаемъ силата, енергията и въодушевлението на нашия народъ и защото още: гласъ Народенъ е гласъ Божи!

На работа!

Стана една година, откакто идеята за сдружаване на земледѣлцитѣ си проби пхтъ между простата маса — брашнени човалъ и стрѣсна ония, които измъчвахъ и измъчватъ клѣтния орачъ. Почти на всекъдѣ, където е зароботено, сдружаването е било постигнато, но не сж ваксѣвали да се явяватъ и бухалитѣ, които сж искали съ грозния си зловѣщъ гласъ да задуматъ гласѣтъ на току що станалия отъ снъ орачъ! За да не би могли да удуматъ мислѣта за сдружаване бухалитѣ — народнитѣ кърлежи, необходимо е българскитѣ земледѣлци — тия, които съ денонснитѣ си трудове крѣпятъ страната, да съзнаятъ ползата отъ сдружаването и съзнателно да поведѣтъ борба противъ своитѣ мжители. А това ще стане, когато земледѣлска България бѣде прѣврѣжена отъ землед. дружби, единичното срдѣство за спасение на орача. Ако не може изведнажъ да се искорени злото, което ни е врѣхлѣтло, то поне ще се ослаби, като се прѣмахнатъ ябѣки отъ причинитѣ му. Бързото увеличение числото на землед. дружби иде да ни убѣди, че идеята за сдружаване на земледѣлцитѣ е узрѣла, но намъ се налага въ дългъ да работимъ за още по бързото ѣ разпространение. Всекой повоначинающъ, като пишущия тия редовце, при за почване на работа си задава въпроситѣ: Постижима ли е въ скоро врѣме идеята за сдружаване? и какъ трѣбва да постѣпимъ, за да се надѣва на успѣхъ? Съ разрѣшенето на тия два въпроса ще се позанимаемъ ние въ тая статийка. Дали въпроситѣ ще се раз-

рѣшатъ право — това ще покаже опита, но дългъ на по-спититѣ сили въ борбата за земледѣлското сдружаване е да се позанимаатъ съ въпроси, като горнитѣ, защото „колко глави, толкова и акли“, та отъ кривото разбиране идеята не се достига до никакъвъ резултатъ, а се принася врѣда....

1. Възможно ли е скорошното и бързо пробуждане съзнание у нашия селянинъ? Това е и възможно и леснопостижимо споредъ насъ. Нещастията учатъ човѣка, казватъ хората и това е истина: тежитѣ да нѣци, несноснитѣ лихви, груби обидки, измъчвания, злоупотрѣбления и др. третирания на земледѣлца, убѣдихъ всички орачи, че никой отъ партиитѣ не е въ състояние да ги защити. Съзнаха вече земледѣлцитѣ, че златитѣ кули, които имъ се обѣщаватъ прѣдъ всеки изборъ отъ разнитѣ агитатори сж само единъ видъ стѣлби за добиване властъ — за улавяне юздитѣ на народа и че слѣдъ изборитѣ злото си остава пакъ сжщото, ако не се увеличи, а се меняватъ само лицата. Убѣдиха се вече българскитѣ земледѣлци, че идеала на разнитѣ партизани у насъ е „кокалт“, което тѣ наричатъ „народно благодѣнство“. А помъ съзнаватъ това, то само по себе идва заключението, че тѣ на драго срдѣце ще прѣгърнатъ идеята за сдружаване. За каквито партизански въпроси да говорите орачу, той стои хладнокрѣвенъ (като изключимъ разнитѣ „кокалджий“, заслѣпени отъ партизанство), а заговорите ли му нѣщо за неговия помиѣтъ, той Ви обиква и съ внимание слуша, а това е фактъ, че земледѣлца ще слуша тия свои приятели, които го учатъ да се сдружава. Пишущия тѣзи редовце ний щастие то да види второто на дѣло т. год. Погледнете разнитѣ партизани какъ агитиратъ! „Ще намалиме данѣцитѣ, ще намалиме заплатитѣ, ще махнемъ пенсийтѣ“.... това се чуе прѣдъ изборитѣ. Значи и партиитѣ чувствуватъ кое боли орача, та отъ тамъ започватъ лъжитѣ си....

2. Отъ дѣ да се почне? — Отговора на тоя въпросъ е колкото лесенъ, толкова и мжечъ. Едно малко отклонение отъ правия отговоръ, разваля всичко до тогава постигнато. Ето защо всеки единъ, който иска да посвѣти своята дѣятелностъ за събуждане земледѣлцитѣ — да проповѣдва идеята за сдружаване — трѣбва прѣди всичко да научи добрѣ, както полето, на което ще работи, така сжщо и срдѣцата, съ които мисли да си служи. Прѣди да пристѣпимъ къмъ съставяне землед. дружби, нека привечемъ вниманието на обществото върху си — да убѣдимъ селяка че работимъ за негово добро. Обаче тукъ трѣбва голѣма внимателностъ: малката погрѣшка води по голѣма; малкото, често пхти не забѣтвано, отклонение отъ правия пхтъ има лоши послѣдствия. А за да не стане това, за да не се губятъ бездѣлно сили, за да не спира правилното развитие на идеята за сдружаване трѣбва тактичностъ и внимателностъ въ работението. „Дваждѣ помисли — еднаждѣ продумай“, „полека та бърже“, „бързата кучка слѣпи ги ражда“.... сж народни прѣмдрости и нека тѣ ни бждатъ винаги въ ума. „По добрѣ късно, отъ колкото никога“,

За това всекой, който иска да работи между земледѣлцитѣ нека не бърза, а полека, внимателно и съ твърди крачки да върви напредъ. Че ще постигнемъ късно завѣтаната цѣль, да не се тревожимъ: „съ трудъ и постоянство и гранититѣ скали се разбиватъ“ — „който върви полека, той далеко отива“. Понеже тоя въпросъ е доста мжечъ, (отнакъ всека работа е мжачна) мнозина ще се запитатъ: кой трѣбва да пропагандира идеята за сдружаване на земледѣлцитѣ? — Борбата не прави разлика между ученъ и простъ, богатъ и сиромашъ, чиновникъ и орачъ — който и какъвъ и да билъ, има ли воля и жетание да работи — свободенъ е. Земледѣлската организация капи всички земледѣлци, както съ рилото, тага и съ перото, да се пригетатъ на помощъ — за нея всечки сж равноправни и еднакво нужни.

Обаче, за да би могла землед. организация да се усилн въ скоро врѣме, нужна ѣ и помощта отъ учителитѣ. Тѣ всекога сж били готови да подкрѣпятъ борбата за запазване народнитѣ интереси, на тѣхнитѣ плѣщи израсна свободата и тѣ сж, които ще взематъ съ все срдѣце идеята за пробуждане земледѣлцитѣ къмъ сдруженъ животъ. Освѣтъ горнитѣ качества, на селския учителъ се вдава случай всекъдѣ и всекога да се срѣща съ земледѣлцитѣ и защото само селския учителъ се поставя въ положението на орача — той най-добрѣ знае неговитѣ мжки и неволн. Наистина селския учителъ е прѣтрупанъ съ работа, непомосими сж трудовѣтъ му, но прѣдъ видъ важността на борбата — всекия товаръ се възлага нему и намъ се върва, че не ще се намѣри учителъ, който да откаже отъ да работи м-жту селянитѣ.

Допустимо е да се срѣщнатъ учители, които освѣтъ че не помагатъ на дѣлото, а — полагатъ усилия да попрѣчатъ. но тѣ сж рѣдки и ние не бива да се отчайваме отъ това. Възможно е такивато нѣколцина да не съзнаватъ ползата отъ сдружения животъ, а възможно е и сдружаването да е противно на интереситѣ имъ, а Землед. България покрай тия малцина, храни и мнозина истински народни учители, които съ успѣхъ ще извадятъ борбата до край! Къмъ такивато именно учители и ние апелираме за подкрѣпа, а за ония, които съзнателно или не прѣчатъ на свѣтото дѣло, обръщаме се съ думитѣ: „прости имъ Господи, защото не знаятъ що вършатъ!“....

Съ настѣпване на зимата се намалыватъ и полекитѣ работи за селянитѣ. И за орача, макаръ и за малко, настѣпва врѣме за почивка. Истинския народенъ учителъ трѣбва да се възползува отъ случая и да положи усилия за услужване орачу — нека всеки учителъ не сжжи трудовѣтъ си за разпространяване идеята за землед. организация. Нека всеки празниченъ денъ събира селенитѣ, да имъ разправи по нѣщо изъ земледѣлскитѣ науки, да имъ прочита по нѣщо изъ земледѣлскитѣ вѣстници и списания, а главно нека полага усилия за отваряне вечерно училище. Да, вечернитѣ училища, споредъ насъ, ще послужатъ най-много за постигане завѣтаната цѣль — усилване землед. сѣюзъ. Чрѣвъ вечернитѣ учи-

лица г. г. учителитѣ ще можѣтъ да убѣдятъ селянитѣ въ ползата отъ сдружаванята и въ врѣдата, която дѣшнитѣ партизански борби „за кокалт“ докарватъ и главно вечернитѣ училища ще повдигнатъ авторитета на селския учителъ прѣдъ простата маса. А ведѣтъ спечелено доврѣне отъ обществото, за подобенъ учителъ е лесно да състави земледѣлска дружба — да ги научи да се борятъ за зацата на интереситѣ си — и ето ти цѣльта постигната. Ще рече всеко основане земледѣлска дружба трѣбва да се прѣдшествава отъ недѣлни (празнични) събраия, вечеринки, скаски, вечерно училище и др., а тога е отговора на втория въпросъ!... Наистина учителя ще срѣща снѣпки на всека крачка, ще бѣде разиграванъ безъ пощада, но нека това го не отчайва; нека той работи поуморно за прѣуспѣвание на своето дѣло, нека съ твърди крачки върви напредъ — има ли кой да го зачита ще има кой да го тони, но още по лесно ще се намѣри, кой да се застъпи за него!....

Голѣми мжки се срѣщатъ въ изборъ на материалъ за селянитѣ — да, отъ тая страна сме съвѣтъ бѣдни. Обаче трудолюбивия учителъ, както що е побѣдилъ другадѣ, ще побѣди и тая снѣпка. За сега нека се ползуватъ отъ съврѣменнитѣ и бивши списания и вѣстници по земледѣлието и клоновѣтъ му и нѣкой брошурки, а за вечернитѣ училища читанката на Хр. Аврамовъ — която е падарена съ всечки добри качества, като книжка за селяни.

Врѣме е и г. г. учителитѣ да почватъ да издаватъ малки брошурки (нѣщо като сказки) за селянитѣ съ евтеии цѣни, както що прави Народн Обр. Дружество, Чаталыцето „Новъ Животъ“ и т. г. читалището „П. Славейковъ“ съ брошурата „Събуденъ Селянинъ“.

Издаванието на подобни брошурки би удѣлило твърдъ много учителитѣ, особено попочинающитѣ, а при това много по лесно ще се достигне цѣльта.

Врѣме, че истинскитѣ селски учители, които съзнаватъ своя дългъ ще взематъ присрдѣце думитѣ ни и ще полагатъ усилия за подкрѣплене борбата за сдружаване на орачитѣ!.... Дано бждемъ чути!...

V — ц. ъ.

Прѣскалнитѣ у насъ.

Нещастие, което сподѣта нашитѣ лозари съ филоксерата и маната, създаде една нова работа на послѣднитѣ, която отначало изглеждаше, че нече се възприеме тѣй лесно отъ нашия българинъ лозаръ, но благодарение отъ една страна на усиленитѣ агитации отъ властѣта и една частъ на интелегенцията ни, благодарение характера на българина, че той много лесно усвоява и прѣврѣща всеко ново нѣщо, ако и лесно да остава отпослѣ, ний виждаме, че цѣрение (прѣскането) лозята противъ маната, обработванието (риголването и др.) земята за америк. лози, садението имъ, присаждането имъ и пр. полека лека, като че става една обикновена работа на лозаря, съ която той тѣй добрѣ свикна, както и съ старото лозарство, което не бѣше нищо друго освѣтъ

ПОДЛИСТНИКЪ.

Земледѣлското сдружаване.

(Продължение)

§ 36. Главното събрание рѣшава върху:

- а) всечкитѣ мѣрки, които съвпадатъ съ интереситѣ на дружеството,
- б) избора на всечкитѣ управляющи органи, исклучванието на сжщитѣ отъ длъжноститѣ имъ и прѣслѣдванието имъ за нѣкой нередовности по дружеството,
- в) поукката на мебели и недвижими имоти, опрѣдѣлени за собственостъ на дружеството, както и опрѣдѣление таксата за ползване съ дружественитѣ машини,
- г) разрѣшенето на спорове върху уставѣтъ и рѣшенията на главното събрание, както и върху жалбитѣ срѣщу членовѣтъ на настоятелството и контролната комиссия,
- д) опрѣдѣлението най-голѣмата сума, която може да се даде като заемъ на членовѣтъ, както и най-малкия влогъ за спестяване, който може да се внася отъ членовѣтъ,
- е) опрѣдѣление височината на лихвитѣ, които се даватъ за влоговетѣ и точно опрѣдѣление на лихвитѣ и равноститѣ по управлението, които се взематъ отъ длъжницитѣ и на онѣзи, на които сж открити текущи смѣтки,
- ж) опрѣдѣление врѣмето за главнитѣ събраия и редовнитѣ засѣдания на контролната комиссия,
- а) опрѣдѣление начина за общото използване на дружественитѣ имуществова, на ослование § 48 отъ устава, както и облекчението на настоятелството и касиера по отношение направата на смѣткитѣ и водението на работитѣ,

и) постановленията за невинно отстраненитѣ членове отъ главното събрание, както и върху височината на глобитѣ, наложени на управляющитѣ и контролирующитѣ органи, за издани тѣйни отъ длъжността и

к) измѣненията и допълненията на устава и растурване и ликвидирание на дружеството.

5. Касиеръ.

§ 37. Касиера, като сжщияски ръководителъ на дружественитѣ работи, има слѣдущитѣ задължения:

- а) да води книгата по начинъ опрѣдѣленъ отъ контролната комиссия,
- б) споредъ указания рецѣ отъ прѣдседателя, да туря въ изпълнение всечкитѣ приходи и разходи и за всечкитѣ документи, относително приемането на пари отъ настоятелството, да издава особенни удостоверения,
- в) да пази най-старателно: касата, цѣнитѣ книжа, книгитѣ и писмата по дружеството и
- г) слѣдъ свършванието на годината да склучи книгата, да даде една смѣтка за приходитѣ и разходитѣ прѣвъ годината, както и да изработи единъ билансъ, който да показва състоянието на дружеството и да го прѣдаде въ 2 екемплара, най-късно до 10 й Априлъ идущата година, заедно съ всечкитѣ документи, на прѣдседателя на дружеството.

§ 38. Касиера може да присѣтствува въ засѣданията на настоятелството, когато тѣ сж за отпущане кредитъ, и то само съ съвѣщателенъ гласъ. Въ другото той трѣбва да изпълнява рѣшенията на настоятелството. Той е отговоренъ прѣдъ дружеството за дружественитѣ пари, както и за точното изпълнение на всечкитѣ му възложени работи.

Пропустне ли, или нарочно и испълни горнитѣ работи, той може веднага да бѣде отстраненъ отъ длъжността, отъ настоятелството или контролната комиссия, догдето се събере главно събрание, което бързо се свиква; за да му отнеме длъжността и разноска прѣдизвиканъ, вслѣствие прѣдаванието работитѣ на друго лице, трѣбва да се платѣтъ отъ него. За гаранция на повѣренитѣ му пари и цѣности, той трѣбва да прѣдстави единъ или нѣколко гарантн, които да сж заможни хора, или пѣкъ да гарантира съ нѣкой цѣнии книжа. Както гарантитѣ, така и цѣнитѣ книжа трѣбва да бждѣтъ удобрени отъ главното събрание.

V. Дѣйствието на дружеството.

1. Общи бължжки.

§ 39. Всечкитѣ прѣдприятия на дружеството които сж свързани съ голѣмъ рискъ, трѣбва да се исклучатъ отъ неговия уставъ и не трѣбва да се захватѣтъ отъ никой измежду-управляющитѣ органи.

2. Добиване и употрепление на паричнитѣ средства.

§ 40. Всеки единъ членъ, па даже и не членъ на дружеството, може да внася въ касата, съгласно съ опрѣдѣленията на главното събрание, своитѣ спестени суми. Цѣльта за приемането на тѣзи сумми е възбуждането къмъ спестяване. За да се запази дружеството отъ трудното положение, което ба настѣпило, когато въ касата му сж внесени голѣми суми пари, спестени отъ членовѣтъ и всечкитѣ или повечето искатъ да ги истеглятъ веднага, трѣбва да се прѣдвиди единъ извѣстенъ срокъ отъ заявлението до исплащането.

§ 41. Всеки членъ е задълженъ да

внесе една сума отъ 10 лева въ дружествената каса и то или на ведѣжжъ, или на мѣсецъ, но не по малко отъ.....л. Внасянието повече отъ вноската, както и плащане повече вноски отъ едно лице, не е позволено. Излизане отъ едно дружество, чрѣвъ прѣнасяние на всечкитѣ суми на друго лице, не е позволено. Прѣвъ врѣме на членството, вноскитѣ не можѣтъ да се истеглятъ, не можѣтъ да се прѣвасятъ на другото, нито пѣкъ да се облагатъ съ дългъ. Тѣ служатъ повече при една ликвидация, щомъ като имуществомъ на дружеството недостига и то най-напредъ за изпълнение задълженията си къмъ членовѣтъ. Исклученитѣ членове иматъ претенции за истеглювание на тѣхнитѣ суми, чиято сума се опрѣдѣля отъ имуществомъ състояние на дружеството, съ исклучение на общото имущество, и отъ числото на членовѣтъ въ врѣме на исклучванието. Исплащането на сумитѣ става вжтрѣ въ 6 мѣсеци слѣдъ исклучванието.

§ 42. Заеми се даватъ само на членовѣтъ. Прѣди отпущането на заема, трѣбва да се обтрне внимание върху кредитната способностъ ѣ готовността за поврщане на кредита на заемоскателя, а освѣтъ това да се испита и послѣ да се слѣди зорко за какво ще се употребн кредита.

Всеки единъ заемъ трѣбва да се повърне въ опрѣдѣления за това срокъ. За опрѣдѣление денгъ за исплащането трѣбва да го гледа на способността на длъжника, който ще плати заемѣтъ. Онѣзи заеми, които сж за по дълго отъ една година врѣме, трѣбва да се исплащатъ на части по годишно и то или въ крагли суми, или по проценти отъ цѣлата сума. Заемитѣ, които сж за късоъ срокъ, напр. до една година, мо-

„забоди пръчка, точи вино.“ Свѣтка казахме нашия лозарь и лесно прие тази нова работа, но да видим дали разнигъ наклонни, доста своиствени на хората, не ще станатъ причина да докаратъ у нашия лозарь едно отчаяние, което нече съмнѣние, ще бжде сжлбоносно за него. Дали развитѣ системи пръскалки една отъ друга по слаби, разбира се нарочно тъй устроени за печали; и развитѣ долини качества оинъ камъкъ менше станатъ причина да отчаятъ нашия лозарь, та слѣдъ врѣме да погледне на тая работа, като излѣшна, непоносима по причина на сжжхото ѝ косиување и най сетяе, въ разстоянието на 3—4 години като промѣни 2—3 системи пръскалки и види, че всички сж калпави, да захвърли и пръскалки и пръскане и мана и филосера, което влѣче слѣдъ се бе си и неговото пропадане.

Съ това си азъ имамъ за цѣль да разлѣня съ читателя — лозарь моего мнѣние върху различнитѣ системи пръскалки, които наводниха тъй скоро у насъ. Моето мнѣние азъ ще прѣдстава, като лозарь, който вече цѣли три години пръска лозята си, а заедно съ него и $\frac{3}{4}$ отъ лозаритѣ въ селото му, ще го прѣдстава, като лозарь, който въ селото си вижда резултатитѣ отъ нѣколко системи пръскалки и споредъ тѣхната трайностъ, работа, цѣна и др. свойства, може да се произнесе коя е по добра, коя е по лоша. Въ Сухиндолъ почти всички лозари, съ много малки изключения, пръскатъ лозята си. Въ селото работѣха миналото лѣто повече отъ 120 пръскалки отъ различни системи, именно: „Вайнлаубе“, „Австрия“, „Вермолеръ“, „Сифония“, „Урбания“, „Корисия“, рани имитирани системи подражаване на Австрия и Вермолеръ и др. Съ чиста съвѣсть и спокойна душа азъ съ това си излизамъ да искажа мнѣнието отъ болшинството на нашия лозари, че между всичкитѣ пръскалки въ Сухиндолъ, най добри резултати е дала пръскалната оригиналъ „Вермолеръ“ Екларъ № 1. Всички други пръскалки, съ малки изключения се поврѣдиха, нѣкой ходиха на поправка, а нѣкой сж негодни вече за нищо. Единствената тая пръскалка, отъ която въ селото има повече отъ 40, е останала здрава, нито една още не е ходила на поправка, а при работа въ лозето, тя дава най добри резултати, защото пръска скоро, изкарва раствора на жгъла, работи леко и пр. Тя има такива приспособления, които още повече повишаватъ нейното качество: похлупката ѝ е тъй устроена, че никога не може да се плиска изъ нея раствора; има 4 различни ципки за лозя и овощни дървета; ципки за първо, второ и трето пръскане, които сж тъй устроени, че чрѣвъ една пружина, много лесно се чистятъ, вслучай че се закачи нѣщо въ тѣхъ. Цѣната на тая пръскалка, 35—40 л. златни, сравнително нейнитѣ добри страни, е много евтина. Сухиндолцитѣ, безъ изключения, си купуватъ вече отъ тая система. Миналото лѣто нѣкой прѣдпочетоха и дадоха 50 лева за Вермолеръ, когато за други нѣмъ се прѣдлагаше 32—34 лева. Тая година има напредна вече поржчка за повече отъ 70, изключително отъ системата Вермолеръ.

Подвъръ тая система спорѣдъ даденитѣ

резултата и здравина иде системата „Австрия“, въ нея само това е лошо, че ципки ѝ се лесно задрѣсватъ и „досгътъ“ ѝ не свои толкова подъ правъ жгълъ, което уморява работача. Всички други системи азъ съмъ на мнѣние да се не прѣпоржчватъ на нашия лозари, ако искаме да ги не докарваме до отчаяние.

Пръскалната „Вермолеръ“, до колкото ми е известно се продава у насъ отъ г. г. Илия Няголовъ г. Свищовъ, Н. А. Кърджи-евъ, Русе, Н. Г. Пралчовъ, Пловдивъ и др. които не ми се известни, „Австрия“ се продава отъ г. Ст. Даповъ въ София, г. К. Илиевъ и др. въ Плевнѣ и г. Пранчовъ въ Пловдивъ.

При купуването лозаря трѣбва добръ да внимава, защото тия пръскалки сж имитирани отъ различни търговци, а имитирани сж много слаби и негодни. Ако се купува трѣбва да се купува само оригиналната система „Вермолеръ“ или „Австрия“. Неопитнитѣ лозари могатъ да си ги доставятъ чрѣвъ лозар. инспектори или чрѣвъ горнитѣ фирми, въ които могатъ да бждатъ увѣрени.

Сухиндолци до сега сж си изписвали отъ г. Илия Няголовъ въ Свищовъ повече отъ 100 пръскалки.

с Сухиндолъ.

М. К. Вачковъ.

ХРОНИКА.

Починалъ. Съ голѣмо присжърбие съобщаваме на всички наши приятели, че Н. Георгиевъ отъ с. Аязларъ, Поповска околия, прѣдсѣдател на Поповската околийска землед. дружба и новозабранъ народенъ прѣдставител е починалъ на 4 т. м. слѣдъ три-дневно боледуване. Споредъ съобщенията, които получихме, смъртъта на Недю Георгиевъ е потопила въ скърбъ цѣлото село Аязларъ и цѣлата Поповска околия, къдѣто той се ползува съ голѣмо довѣрие и обичъ между всичкитѣ земледѣлци. Покойния бѣ добъръ земледѣлецъ, горещъ привърженикъ на земледѣлското сдружаване, вѣрлѣ защитникъ на земледѣлцитѣ, вѣренъ изразителъ на тѣхнитѣ болки и силно привързанъ къмъ земледѣлскиятъ сѣюзъ. Той бѣше делегатъ на I и II земледѣлски конгреси и отъ начало и до сега прѣдсѣдател на Поповската околийска дружба, а на изборитѣ на 28 м. м., той биде избранъ съ пълно болшинство народенъ прѣдставител отъ земледѣлската организация за XI обикновено народно събрание, което той за голѣмо съжаление не можа да доживѣе. Миналото лѣто, когато земледѣлцитѣ бѣхх обявени вѣнъ отъ законитѣ, когато тѣ бѣхх прѣслѣдвани, бити и затваряни, покой-

гитѣ да се отложатъ за исплащане на нѣколко пѣти по три мѣсеци, но не позече отъ двѣ години.

Въ всѣки случай, позволява се внасянето на малки, но чести вносове прѣди срокъ, както и по голѣми вносове отъ опрѣдѣленитѣ, даже и равни на цѣлата отпущената сума.

За да се прѣдпази дружеството отъ пропадане, особено въ случай, когато моментално мнозини членове искатъ да си взематъ влоговетѣ; то необходимо е най малко 4 седмици по рано да се съобщи въ дружеството за истѣгляние на всѣки доброволенъ влогъ.

§ 43. На членове, които често иматъ нужда отъ пари, а така сжщо и често иматъ възможностъ да внасятъ въ дружеството свои припечелени суми, открива се текуща смѣтка и тѣ добиватъ право прѣвъ всѣко врѣме да внасятъ празнолѣжащитѣ си пари съ лихва въ дружествената каса, така сжщо при нужда да си ги истегли изцѣло, или на части въ единъ срокъ, опрѣдѣленъ между члена и дружеството и то до една известна граница, опрѣдѣлена отъ настоятелството, която може да се излѣни отъ главното събрание. Когато се види, че членътъ, който е стоялъ въ текуща смѣтка съ дружеството, нѣма вече ови оборотъ при който му откри текуща смѣтка, тогава вѣтитѣ пари се обрѣщатъ въ заемъ, платимъ на нѣколко срока.

За регулиране на паричнитѣ гешѣфи на дружеството, т. е. за уравновѣсяване на паричния недоимѣкъ и излишекъ, главното събрание рѣшава да влѣже дружеството въ свѣрака съ нѣкое по голѣмо парично учреждение, или централно дружество, къдѣто му се открива текуща смѣтка.

§ 44. Всѣки заемъ на дружеството и дадени суми на текуща смѣтка, трѣбва да бждатъ добръ потсигурени, та да нѣма никаква опасностъ отъ загуби. Най употребителния начинъ за подсигуряване на заемитѣ е поржчителството, или залагането на добри цѣпни книжа, а тамъ, къдѣто нужда та го икискава, може да се прибѣгне и до ипотека. При даване заеми срѣщи гаранция, трѣбва да се гледа, щото суммата да може да се покрива отъ имуществата на гарантитѣ, при ипотекиранieto трѣбва стойността на заема да може най-малко двойно да се извади отъ заложеного имущество, разбира се, като се спаднатъ и разноснитѣ, а при цѣпнитѣ книжа, суммата да е равна поне на $\frac{3}{4}$ отъ стойността имъ.

§ 45. За доставяние на стопански срѣдства изцѣло чрѣвъ дружеството и раздаването имъ по малко, иматъ право само членовѣтъ на дружеството и то само такива, които даватъ шо годѣ гаранция за даденитѣ имъ потрѣби. По този начинъ се доставятъ само такива нѣща, отъ които членовѣтъ се нуждаятъ. Както при подобни покупки, така сжщо и при продаванетоъ продукти отъ стопанствата на членовѣтъ, отговарятъ самитѣ членове, които сж доставили или продали продуктитѣ си, ако доставятъ нѣкой загуби. Достави ли дружеството нѣкой прѣдмети, които тражтъ дълго врѣме и се даватъ за използване на членовѣтъ, като напр.: машини, добитѣкъ и пр., то ови членове, които се ползватъ, плащатъ една такса, опрѣдѣлена отъ главното събрание.

(Слѣдва).

ний бѣше така жестоко прѣслѣдванъ, щото и здравieto му се покрусѣ. Прѣвъ Юлий мѣсець той не можалъ цѣли 10 дни да се прибере при домашнитѣ си, а е скиталъ гладенъ по гори и долища за да не попадне въ рждѣтъ на тогавашната разбойническа полиция, която го е търсила подъ земята. Прѣвъ това врѣме стражаритѣ не сж оставили на мира и неговото семейство; неговитѣ дѣца сж били викани и заплашвани отъ полицията да кажатъ гдѣ е баща имъ. И защо всички това? защото подписалъ II-й манифестъ издаденъ по него врѣме отъ Центр. Упр. Комитетъ на Землед. Сѣюзъ, по който покойнитѣ заедно съ другитѣ бѣше привлѣченъ като обвиняемъ. И не стигнало това, той бѣ затварянъ още на нѣколко пѣти. И днесъ, когато нашата кауза взима по друго положение, днесъ когато ние имаме 22 избраници въ народното събрание между които и той влизаше, добрия Недю Георгиевъ склопи очи за винаги, като остави семейство и приятели въ неутешима скърбъ. Спи спокойно, скжпий ни другарю, ти испълни съ достоинство своя дългъ къмъ ближния си. Леката ти прѣстъ!

Приканваме Аязларската и другитѣ земледѣлски дружби въ Поповско да почетатъ памѣтъта на покойния съ па-находи. Нека докажемъ, че и земледѣлцитѣ почитатъ свойтѣ приятели и високо цѣнятъ доброжелателитѣ си. Молимъ неговото семейство или приятелитѣ му въ Аязларъ, да ни испратятъ най новата ау фотография, ако има такава, за да му дадемъ ликътъ въ вѣстника, съ което да испълнимъ и ние дългътъ си.

Заедно съ това още, приканваме дружбитѣ въ Поповско да се събератъ веднага и си избератъ околийски прѣдсѣдател и да обмислятъ здраво, кого ще избератъ народенъ прѣдставител вмѣсто покойния.

Забѣлѣзва се една чудна омраза отъ страна на гражданитѣ, особено отъ партизанитѣ къмъ земледѣлцитѣ въ ония мѣста, гдѣто наложениитѣ градски кандидати за народни прѣдставители сж пропаднали. Тая страна омраза забѣлѣзваме особено въ Свищовъ и Ловечъ, къдѣто сж избрани само земледѣлци. Ние мислимъ, че такава една омраза не е умѣтна нито полезна и за двѣтѣ страни, защото тя може да има твърдѣ лоши послѣдствия изобщо. Нима е прѣстѣпно да иматъ и земледѣлцитѣ, които сж болшинство въ тази страна, свойтѣ избраници въ народното събрание, макаръ че били по прости, но всѣки случай далеко не толкова податливи, както шо сж били мнозина до сега. Въ всѣки случай омраза и ненавистъ между граждани, селяни не би трѣбвало ѝ небава да има. Всички сме равни прѣдъ законитѣ и имаме еднакви права и задължения и тѣсно-грждо партизанство ще бжде ако намисли нѣкой да дѣли и смразява граждани и селяни. За изборитѣ обаче никой не би трѣбвало да ни се сърди. Който има болшинство, той ще печели. „Кимде паръ варка о дюлюк чалгаръ“.

✓ **Центр. Упр. Комитетъ** на земледѣлскиятъ Сѣюзъ е свикалъ всичкитѣ свой членове на брой 16 души на редовно заседание въ г. София на 19 т. м., къдѣто заедно съ народнитѣ прѣдставители на землед. организация ще опрѣдѣлжтъ какво поведение да държатъ послѣднитѣ прѣвъ сесията на камарата спрямо разнитѣ партии и групировки, както и да обмислятъ за добиване на срѣдства толкова нуждни за комитета. Това събрание ще се състои на 19 само ако въ случай не бжде свикано народното събрание до тази дата; ако ли пъкъ то бжде свикано по рано то г. г. членовѣтъ ще се явжтъ на 3 день отъ отварянето му. Ние се надѣваме, че г. г. членовѣтъ отъ комитета, ще съзнаатъ важността на това събрание и ще дойдатъ всички въ София, за да се обмисли вѣрло и всестранно по подложенитѣ за разискване въпроси, толкова повече че положението на нашата организация, която е една економическа група се намира спрямо другитѣ политически групи въ едно особено деликатно положение отъ правилното разрѣшение на което ще зависи по скоронното реализиране на исканията на земледѣлскиятъ сѣюзъ. Имената на отсъствуващи членове, както и рѣшенията на това събрание, ще съобщимъ въ единъ идущъ брой.

Комитетъ по прибиране помощи за гладующитѣ въ Босилиградската околия

А П Е Л Ъ

Прѣдъ хуманното и Християнско сърдце на родолюбивия българина.

Братя Християни.

Колкото по разнообразно е миналото, толкова по неизвѣстно е бждещето. Най здрави проблеми на туй бждеще ни прѣдстава светата религия, стига да се въодушевяваме отъ нейнитѣ начала, които най строго опрѣдѣлятъ назначението на послѣдователитѣ ѝ, показватъ имъ дълга къмъ себе си, ближния и Бога. По този начинъ само може да се даде животъ и на подхвърленитѣ на природнитѣ игри и нещастия, въ каквато и разнообразна форма да сж тѣ. Най грознитѣ сцени въ чловѣческия битъ сж се разигравали отъ непоносима гладъ. „Който умира отъ гладъ не се бои отъ нищо“, казва френската пословица. Гладътъ, верѣдъ най остра борба за самосжществуване е който понижавя до послѣдна степенъ падналитѣ подъ ударитѣ му. Най честното по сегашнитѣ условия човѣшко сжщество прѣлѣства въ крадецъ, убиецъ, лъжецъ и пр. Майка България, каквито нещастия и да е прѣтърпѣвала, още е въ състояния да прѣхранва свойтѣ чада, да не опозори свойтѣ синове. Това го доказа доста надеждно и успокоително скорашния гладъ въ Хасково, благодарение на патриотическия дългъ у Българина, който се е възвишавалъ до максимумъ, колчимъ е прѣдизвиканъ отъ необходимостта.

Босилиградската околия, призната отъ всички за най бѣдна и окаяна въ природното си нещастие, всѣкога е приключвала свойтѣ земледѣлски години съ дефизитъ въ продукти. Благодарение неимовѣрното трудолюбие на населението ѝ, прѣдавающе се на най низки занятия вѣтрѣ и вѣнъ отъ Княжеството, задоволството съ невъобразима осжждностъ въ живота и пр., тя се е свѣнила да безпокои съ положението си по околнитѣ си съседки. Тази година, обаче, гладътъ, прѣдизвиканъ отъ небивалия до сега въ планинската ни мѣстностъ неуражай, не се спира съ нищо. Много семейства започнаха прѣбѣгването си въ Сърбия. Други пъкъ, окончателно сж рѣшени да напустнатъ семействата си и изобѣгнатъ отъ да гледатъ грознитѣ сцени у умирающитѣ имъ отъ гладъ членове. Липени сж и отъ всѣкакъвъ кредитъ, понеже болшинството сж пригезатели на господарски земи. За мѣрки противъ този поразителенъ фактъ, констатиранъ въ най живи краски, въ общо околийско събрание въ края на мѣсець Декемврий изтеклата 1900 година се състави специаленъ по това комитетъ, който по всевъзможни дозволени срѣдства, да подири помощъ у заможнитѣ околийци, властѣта и сънародницитѣ си.

Ето защо съ настоящия се апелъра прѣдъ чувствата на всички лица и мѣста, до и чрѣвъ които се изпраща, съ най голѣмо съчувствие да му дадѣтъ нуждния импулсъ и по приложенитѣ тукъ листовѣ, продѣлжавани отъ тѣхъ, да впишатъ и прибератъ щедритѣ лепти въ пари или натура, която помощъ ще се изпраща комитету чрѣвъ касиера Заре Аризановъ въ Босилиградъ. На г. г. околийскитѣ началници се възлагатъ особено благитѣ по въпроса надежди, ускоряването отъ които се и най много разчита. Срѣщу всички постжпления ще се издаватъ редовни разписки.

с. Босилиградъ, 5 Януарий 1901 год

Съ отлично почитание:

Прѣдсѣдател на комитета: Григоръ Заревъ, Дѣловдителъ: Ст. Ив. Байтошевъ.

Ново-основани землед. дружби.

Въ с. Мечка, Никополска околия, друбата въ засѣданieto си на 2 Януарий,

н. г., е прибрала ново настоятелство съ състав: прѣдседател Русанъ Ивановъ, прѣдседател Петко Панчовъ, секретаръ Иларионъ Атанасовъ, касиеръ Иванъ Върбановъ и за свѣтници Найденъ Андрѣевъ, Ангелъ Василевъ, Енчо Трифоновъ и Петко Петковъ.

Въ с. Долмо Мостанлари, Кесаревска околия. На 2 т. м. се съставила нова асфед. дружба, съ състав: Прѣдседател Никола Ивановъ, подпрѣдседател Величко Гълъбовъ, секретаръ Сава Ив. Поповъ, касиеръ Гаврилъ Димитровъ и за свѣтници Атанасъ Христовъ, Стойчо Милчовъ и Милашъ Антоновъ. Дружбата брой всичко 72 члена.

Въ с. Червена, Свищовска околия. Дружбата въ заседание си на 14 Януарий н. г. си е избрала ново настоятелство съ състав: Прѣдседател Златанъ Константиновъ, подпрѣдседател Иванъ Баневъ, касиеръ дѣловодителъ Василъ Еневъ и за свѣтници Милко Поневъ и Василъ Ненковъ.

Въ с. Гигенска Магла, Никополска околия. На 21 Януарий н. г. се основала нова земеделска дружба съ състав: Прѣдседател Янчо Михаловъ, подпрѣдседател Боно Мариновъ, кас. дѣловодителъ Стоянъ Якимовъ и членове: Флори Буловъ и Вани Г. Горчовъ.

ДОПИСКА

Господинъ Редакторе,

Въ хрониката на 24 брой на в. „Земледѣлска защита“ подъ наименованието „скандалъ“ насочвате имената на партизанитѣ прѣдседатели на Землед. дружба, които при прѣдстоящитѣ избори за Народни представители сж останали партизани.

Счетовъ за нужно да явя случая и съ нашия Окол. Прѣдседателъ, прочутиятъ Маринъ Павловъ отъ с. Горня Студена, който като делегатъ въ последний земл. конгресъ, станалъ въ г. София, бѣше за чисто земеделска партия, но като се възвърна, осѣти се че съ своето знание, умѣние и способностъ (недай Боже) трѣбва да играе видна роля въ прѣдстоящитѣ избори.

На 27 миналий м. стана Окол. Събрание въ с. Козловецъ за опредѣленіе кандидати за народни прѣдставители, запитанъ този господинъ, отказалъ да работи съ земеделцитѣ, на които довѣрието като прѣдседател на Окол. Земл. Дружба, миналата година, той съвсемъ незаслужено спечели, което довѣрие, прѣзъ миналогодешнитѣ бурни за земеделцитѣ врѣмена той експлоатиралъ за своя полза както бѣ нему угодно.

Тукъ въ Свищов. околия, кандидати за прѣдставители на земеделцитѣ сж: Лалю Лазаровъ, Ангелъ Ангеловъ и Георги Булевъ селяни земеделци. На цанковиститѣ: Белезаръ Якововъ аптекаръ София, Н. Константиновъ Свищовъ и нашъ Маринъ отъ с. Горня Студена.

Оповѣстете настоящето ми, моля, за знание на земеделцитѣ и на всички които въ лицето на Маринъ Павловъ съглеждатъ, може би, истински земеделецъ.

с. Козловецъ, 24 Януарий 1901 г.

Прѣдседател на земл. дружба:

И. Л. Страшилчевъ.

До Господина Министра на Търговията и Земледѣлието — София.

Господинъ Министре,

Имамъ честь да Ви напомя нашия последенъ рапортъ отъ 17 миналий Ноември. Както и всѣка година въ подобна епоха движението на житната търговия се замедлява при приближението на празничитѣ и не е лесно да се опрѣдѣли тенденцията ѝ.

За това, ний ще се ограничимъ само съ единъ бързъ погледъ върху общото положение на житната търговия.

Русия и Румъния. Тѣзи експортѣрски страни прѣдлагатъ изобщо само съ една заблѣжима резерва; истина е, че нуждитѣ на потреблението въ Европа сж видимоу намалени, което обаче е обикновено последствие на твърдѣ леки зими. При настѣпва-

нието на по голѣми студове непрѣменно ще настѣпни едно усиление на търсението на вощки орткили за консумация, които тѣзи страни обикновено доставляватъ.

Сѣверна Америка. Съединенитѣ Щати все още прѣдставляватъ най неопрѣделеното състояние на житния експортъ,

Ний виждаме, че „видимия запасъ“ все още се държи на една огромна цифра, прѣдъ видъ на това, че последната реколта, въ сума бѣше дала само единъ срѣдевъ резултатъ. Истина е, че тѣзи запаси, споредъ свѣденіята, които ний сме получили отъ нашитѣ клонове въ Америка, съ състоятъ повечето отъ жита твърдѣ долюкачествени и твърдѣ влажни, за да бждатъ експортирани.

Южна Америка. Новинитѣ отъ Лаблата кждѣто жетвата е въ пълновъ редъ пакъ станали по-малко благоприятни. Вършидбата е донесла голѣми разочарования, отъ гледна точка както на качеството, така и на количеството. Свѣденіята, получени отъ нашитѣ клонове въ тази страна, позволяватъ ни да прѣдвидимъ, че износа на житата който въ последната реколта бѣше възкачилъ на 2,000,000 тонна, въ 1901 година не ще бжде по голѣмъ отъ 1,200,000 тонна.

Австрия. Врѣмето се приближава, когато австрийскитѣ жита ще се появятъ на нашитѣ павари; по прѣдъ видъ на долното качество на реколтата, количеството за износъ ще бжде само половината отъ очова на миналата година.

Вносни страни. Могатъ този пътъ да бждатъ групирани въ една рубрика, вслѣдствие на отсъствието на всѣкакъвъ видоуши се фактъ.

Трѣбва да се заблѣжи само постоянното и сравнително значително търсение, което се прѣявява въ Италия за всички видове пшеница: твърди и меки.

Въ Франция, изучаванието на закона споредъ който се създаватъ вносни бонове и (мито) се разгледа сега въ сената, още не е завършено. Слѣдствието на тази мѣрка, която ще установи едно вносно мито отъ 7 франка и една износна премия сжко отъ 7 франка, било би разбира се доста чудно и, поне на първъ погледъ, противоречивъ. Наистина не може да не се съжелява постоянната нестабилностъ на французската житница, толкова повече, че земеделството, до сега, не е намѣрило отъ това оная полза, която се очакваше.

Състояние на посѣвитѣ. Въ цѣлата Европа есенята е била особено суха и могло да има опасностъ, щото крайната сухостъ да повѣди на посѣвитѣ. Но къмъ щастие изобилни дъждове сж паднали о врѣме и сега всички единогласно признаватъ добро състояние на реколтитѣ.

Трѣбва обаче да се направи изключение за Русия, кждѣто слѣдъ сухата есенъ изведнѣжъ сж настѣпили шѣрвитѣ мравове. зимнитѣ посѣви, особено въ Кавказъ, внушаватъ опасения.

Въ Съединенитѣ Щати трѣбва да се отблѣжи едно значително увеличение на засѣтитѣ пространства, изгледа на които е изобщо твърдѣ удовлетворителенъ.

Извѣстие отъ Индия сж доста поосрѣдствени; района на Калкита е удовлетворителенъ-но Бенгалския брѣгъ дава разочарования. По всѣка вѣроятностъ резултатитѣ ще бждатъ едвамъ срѣдни.

Царевница. Съ царевницата въ продължение на цѣлата година, сж имали и, повидимому, още ще иматъ значителни сдѣлки. Реколтата ѝ е била значителна както въ Прикавказскитѣ страни, така и въ Съединенитѣ Щати и отъ двѣтѣ ина твърдѣ голѣми прѣдложения.

Това състояние безъ съмнение, не остава безъ влияние върху прогресивното надаление на цѣнитѣ върху ечемика прѣдначенъ за храна на добитъка и за индустриални цѣли, въспрѣки на относителния недостигъ на ечмъка.

Маслодавна зърна. Прѣди единъ мѣсѣцъ ний сме съобщили за особено силни скокове на цѣнитѣ върху леноно сѣме. Отъ тогава, тѣзи колибани сж се успокоили. Новинитѣ отъ Ла-Блата оставатъ благоприятни, а отъ Индия — доста добри.

По случай на новата година ний си позволяваме да Ви изразимъ, Господине Министре, нашитѣ най искренни благопожелания и отново да Ви увѣримъ въ отличното къмъ Васъ почитание.

(подп.) Луи Драйфусъ.

Благодарность.

Настоятелството на Ловнидолската земеделска дружба искава сърдечна благодарность на селянитѣ: Спасъ Марковъ, Петко Дяковъ, Юрданъ Грамчиковъ, Герги Колевъ, Ст. Ивановъ, Ненко Райковъ, Петръ Хубановъ, Марко Райковъ, Вълчо Стойновъ,

Стоянъ Мивковъ, Денчо Милкуловъ, Минко Славчевъ, Убанъ Поповъ, Колю Дончевъ, Т. Братовановъ, Ганчо Тодоровъ, Ив. Терзи Русиневъ, Петю П. Чулакъ, Цоню Поповъ, Нидялко Димовъ, Петръ Кунчовъ, Дончо Поповъ, Дончо Тодоровъ, Ненко Поповъ, Петръ Янковъ, М. и П. Ивановъ, Ненко Сжбевъ, Йовко Трифоновъ, П. Витановъ, М. Новаковъ, Бойко Ивановъ, Христо Ивановъ, Петко Ганевъ, Сжби Дончевъ, Ив. Грсевъ, Ст. Цонковъ, Никола М. Хаджиевъ, Дончо Николовъ, Д. Н. Халачевъ, С. М. Грамчиковъ, Сжби Атанасовъ, Хр. М. Хаиковъ, П-тко Христовъ, Ив. Ганевъ, Райко Тотевъ, Болю Трифоновъ, М. Дончевъ, Стою Тодоровъ, Цанко Тодоровъ, Мехиль Трифоновъ, Велчо Мариновъ, Минко Димитровъ и Ив. Д. Гурговъ, — които съ доброволно поднасяние на своята лепта, подкрѣпиха идеята на земеделската ни дружба, като събраха въ растояние на единъ день по вече отъ 30 лева, съ които се помогна за испращаніе на делегати за П Българ. Землед. конгресъ въ София.

Помѣнитѣ селяни, както и самото настоятелство на дружбата, искаватъ сърдечна си благодарность на делегатитѣ: Дяно Петковъ и М. Славчевъ, които рискуваха да отидатъ такива въ гр. Плъвенъ за 29, 30 и 31 Октомври на свои разноски, както и въ този случай, осѣвнѣ казаната помощъ, по-горѣ, тѣ рискуватъ да се издржатъ на своя сметка.

Настоятелството.

Продължава се подписката

на

книжица „СПРАВЕДЛИВОСТЪ“

Отъ нова година г. Д. Драгиевъ въ гр. Ст. Загора, вмѣсто независимия в. „Справедливостъ“, е започналъ да издава редъ книжици подъ горния надсловъ, съ политико общественно съдържание. За година книжкитѣ ще съдържатъ най-малко 700 стр., срѣщу годишна цѣна само 3 лева прѣдплатени. Приематъ се и полугодисни абонаменти. На настоятелитѣ се прави 20% отстъпка. Поканватъ се всички лица, до които има изпратени покани да ги повърнатъ незабавно заедно съ събрания абонаментъ за да се разпратятъ излѣзлитѣ до сега книжки, Всичко ще се отнася до книжици „Справедливостъ“ да се изпраца до г. Драгиевъ, въ г. Ст. Загора. Подписката се продължава.

ОБЯВЛЕНИЕ

отъ

„Пчеларска Библиотека“

Прѣзъ тази година ще се издадѣтъ на свѣтъ № 2, 3, 4 и 5 отъ пчеларска библиотека а именно:

№ 2 „Пчела“ нейната естествена история, анатомия и физиология.

№ 3 „Пчелиниятъ при народнитѣ училища“

№ 4 „медътъ, като лѣкарство, храна и продуктъ за домашно употребление.“

№ 5 „Живота и трудоветѣ на френеца Хуберъ Швейцар. Пчеларь слѣпецъ“

На скоро ще бждатъ разпратени покани за спомоществувания

Тия пчелари и въобще интелигентни хора у насъ, които желаятъ повдиганието на този западналъ клонъ отъ нашето ступанство, нека приематъ да станатъ настоятели на библиотеката и още сега съобщатъ имената си за да бждатъ обявени въ нѣкой № на библиотеката.

№ 2, 3 и 4 сж почти готови за разпращаніе.

Адресъ М. К. Вачковъ — Сухиндолъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБИТѢ ПРИСТАВИ

№ 724

На основание изпълнителний листъ № 4241 отъ 16 Май 1900 год. издаденъ

отъ Плъвенскій Окр. Съдъ въ полза Менахемъ Иероухамъ изъ гр. Плъвенъ шу Тимо Баевъ и Тольо Ив. Чобановъ с. Върбица за искъ 2554 лева и 80 ст. едо съ лихвитѣ или 10% годишно 4 Юний 1899 год. до исплащаніето и лева и 26 ст. сждебни и по воденіето на лото разноси и съгласно чл. чл. 907, 913, 925 и 928 отъ Гражданското допроизвод. съ настѣшето си обявява почтаемата публика, че на 16 Февруарий 1901 год. отъ 9 часа прѣдъ пладнѣтѣ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ по наддавание въ с. Върбица на слѣдитѣ длѣжничкови движими имоти, а именно:

На Тимо Баевъ

1) Шестдесетъ (60) кила кукурузъ зърно или 120 на кочани оцѣнени за лева; 2) Двѣ кобили по на 7 години, една сиво-бѣла, другата червена съ кончетата ното на 2 години, другото на 3 години нени кобулатѣ съ кончетата за 80 лева; 3) Петдесетъ още по 4 лева еднакви 200 лева; 4) Два вола впрегатни по на до 12 години сиви оцѣнени за 100 лева; 5) Една желѣзна каруца боядисана за зирта оцѣнена за 50 лева; 6) Единъ червена на 10 години оцѣненъ за 20 лева; 7) Една машина воячка здрава оцѣнена за 25 лева.

На Тольо Ив. Чобановъ

8) Двадесетъ (20) кила кукурузъ зърно или 40 на кочани оцѣнени за 20 лева. Наддаванието ще почне отъ първичалнитѣ цѣни.

Който Г. Г. желаятъ да купятъ нитѣ имоти могатъ да се явятъ на мѣ продаваніето всѣки присѣтственъ денъ работни часове да наддаватъ гдѣто ще се допустне да прѣгледжатъ всичкитѣ сжжа отнасящи се по продапта.

гр. Плъвенъ. 1 Февруарий 1901 год.

Дѣло № 307/900 год.

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 312

Извѣстиямъ, че отъ 27 Януарий 26 Февруарий 1901 год. до 5 часа по обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующи недвижими имотѣ, а именно:

1) Една къща въ гр. Плъвенъ въ кварталъ подъ № 3185, съ дворъ отъ 1 квадратни метра, отъ простъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, отъ три и една гизания, подъ тѣхъ изба, при сѣди: Михалъ Нешковъ, Ячо Маджарлътиша, оцѣнена за 600 лева.

Горний имотъ принадлежи на Анд. Пановъ отъ гр. Плъвенъ; порчителски валь, продава се по висканието на фирмата „Наидлингеръ“ за 400 лева и 50 лихвитѣ и равносикитѣ по изпълнителний листъ № 3410 на I Плъвенскій Миръ Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първичалната цѣна.

Разгледжанието книжката и наддаванието може да става всѣки присѣтственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ. 17 Януарий 1901 год.

Дѣло № 989/900 год.

Сждебенъ Приставъ: Т. П. Алексиевъ.

№ 19

Извѣстиямъ, че отъ 13 Януарий 13 Февруари т. г. въ гр. плъвенъ ще продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ движими имоти находящи се въ Слг. воле, кото землице, а именно:

1) Къща въ с. Славовица (която „крайната махала“ отъ простъ материя покрита съ слама, дворъ 3 декара оцѣненъ за 100 лева.

2) Нива Славовишко землице, мѣстности „Реня“ 12 декара оцѣнена 100 лева.

3) Нива сжщото землице „Реня“ 12 декара оцѣнена 100 лева.

4) Градина сжщото землице „Градинитѣ“ 1 декаръ оцѣнена 10 лева.

5) Лозе въ сжщото землице „Лозитѣ“ 1 1/2 декара оцѣнено 40 лева.

Продаваемите имоти сж собственостъ на П. Романовъ отъ с. Славовица продава се въ полза на Кара-Бухоръ отъ гр. Ниш по искъ 704 л. лихви и др. разносъ по исп. листъ № 2445 отъ 25 Юний 1899 год. на II Плъвенскій Миръ Сждия.

Разгледжанието на книжката може да става всѣки присѣтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 8 Януарий 1901 год.

Дѣло № 441 1895 год.

Сждебенъ Приставъ: И. Я. Цоневъ.

Отговоренъ редакторъ: Я. Ст. Забуновъ.